

Francie 2024 – Saint Raphael a okolí

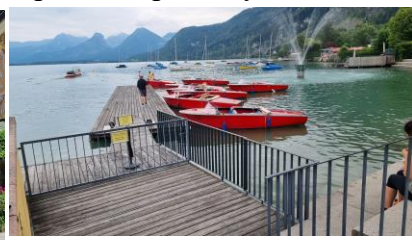
Už počtvrté do Francie na nohejbalový turnaj ESTÉREL CUP v přímořském městě Saint Raphael. Tentokrát už výhradně soukromá cesta, i když mne finančně podpořil Bota – Jirka Šmejkal.

Opět jsem musel dlouho zvažovat a rodinná rada do toho taky měla co mluvit.. Naplánoval jsem tentokrát ještě delší (myšleno časově) výlet, takže odjezd byl už v neděli 14.7.2024. v 8 hodin. Vymyslel jsem trasu dálnicí 4 na Příbram, Strakonice a Strážný. Tady jsem si udělal krátkou pauzu, hlavně z nostalgie mládí, kdy jsem klukovské roky často ve Strážném u sestry trávil prázdniny. Pak už jsem jel kolem Pasova směrem na Salzburg, až do prvního cíle, městečka Sankt Gilgen na pobřeží jezera Wolfgangsee. Už cesta kolem několika jezer (Attersee, Mondsee) v okolí Salzburgu byla úchvatná.

Ubytoval jsem se na 2 noci v předem rezervovaném hotelu Garni Schernthaner, v 1.patře (s výtahem a balkonem), hotelové parkoviště bylo nedaleko. Po krátkém odpočinku jsem vyrazil na obhlídku okolí při použití mé koloběžky, už stálé spolucestující a pomocníci. Je to skutečně město W.A.Mozarta, jak naznačuje i jméno jezera a nápis na budově muzea, kde skladatel žil a komponoval. Na nábreží jezera bylo hodně živo a protože už se schylovalo k večerům, bylo v restauracích plno. Na zpáteční cestě jsem

zastavil v luxusní restauraci Gasthof zur Post, ale na místo u stolu jsem musel pár minut počkat. Stálo to za to, jídlo i pivo bylo dobré. Ale ještě mne čekalo najít nějakou restauraci, kde je televize a přenos finále ME fotbalu mezi Španělskem a Anglií. Našel jsem kousek od centra, zasednul a objednal pivo (dost nechutné). Postupně se hospoda naplnila fanoušky obou táborů a bylo dost rušno. Tak jsem po poločase odešel na hotel, kde jsem to finále dokoukal na televizi v pokoji. Během večera jsem pečlivě naplánoval příští výletní den.

Ráno po snídani a krátké kontrole plánovaného programu jsem se pěšky (asi 300m) přesunul k nástupní stanici lanovky na Zwölferhorn. Zatím bez davů jsem se dostal do kabinky lanovky sám a měl jsem možnost se kochat postupně výhledy a něco také nafotit. Úchvatné výhledy už z lanovky a potom z horní stanice 1.521 m/nm. V restauraci jsem dal malé pivko, abych si v klidu vychutnal ty panoramata.

Zpáteční cesta lanovkou byla zase v osamocené kabině a v klidu jsem si to vychutnával. Taky jsem sledoval startování tandemových paraglidingů, které jsem sledoval už z hotelového pokoje. Docela bych to bral., ale u kanceláře bylo stále plno. Pilot a zákazník vyjeli lanovkou na kopec, sešli k startu na louce kousek od lanovky, příprava a start. Obkroužili podle větru celé údolí a přistáli kousek nad hotelem na velké louce. Pilot sbalil padák, uložil do velkého báglu a odešli zpět ke kanceláři provozující firmy. Mohlo jich být tak kolem 10 a celý den to točili.

Na pokoji jsem si dal malou svačinu – oběd a odešel opět pěšky na nábreží k přístavišti výletních lodí. Uhradil jsem si dvojslužbu, cestu lodí do přístavu Wolfgangsee Schiffahrt, cestu zubatkou a zpět a návrat lodí do mého města. Už plavba lodí byla krásná i se zastávkami v přístavech. V konečném přístavu jsem odešel do výchozí stanice zubatky SchafbergBahn a nasednul do vláčku na 1.782m vysokého kopce Schafberg. V tom horku jsem přemýšlel, jestli se vydám z horní stanice vláčku až na vrchol k hotelovému komplexu Berghotel Schafbergspitze. Nakonec jsem to dal, ale s častými přestávkami, které jsem

kamuflaval pohledy na panoramata (ale byly opět nádherné). Ty výhledy z vrcholu byly ale ještě úžasnější, na druhou stranu toho pohorí. V restauraci jsem si chtěl dát jídlo a pití, ale nějak mne servírka nepochopila a dostal jsem jen pivo. Pak už jsem musel jít na odjezd mojí zuby. Zpáteční cesta dolů byla náročnější, protože bylo opravdu nabito. Hodně zmáčkнутý u okénka vláčku jsem se ještě kochal, ale nebylo mi moc dobře v tom davu. Tak jsem si oddechnul, když jsem dole u jezera z vlaku vystoupil. Už hodně hladový jsem zašel do bufetu u přístavu, kde jsem snědl nějaký burger s hranolkami. Naštěstí jsem si ještě ověřil poslední loď do našeho města, protože paní v pokladně při odplutí mi napsala špatně, o půl hodiny později. To bych měl problém se dostat zpět na hotel, asi 15km. Vychutnal jsem si tedy plavbu podvečerním jezerem, po přistání jsem ještě zašel na pivko kousek od mého hotelu a pak už jsem šel spát. Najeto zatím 475km.

Pro další den jsem volil cestu přes Salzburg, Innsbruck, opět průsmekem Brenner a přes Bolzano a Trento až do známého historického města Mantova. Trochu s problémy jsem nakonec našel penzion Zuccherio sui Baffi, trochu stranou od centra města, a společně s majiteli a mobilním překladčem jsem se

ubytoval. Auto jsem mohl zaparkovat v zahradě před vchodem do budovy, pokoj v přízemí, velice originální. Moje první seznámení s městem proběhlo na koloběžce, ale do centra jsem dojel hodně s oklikou. Ale ani nábřeží docela ošklivého jezera, ani vlastní historické město mne moc

nenadchlo, snad jen pohled na nějaký potok s domy nad ním, co připomínalo trochu Benátky. Zpátky jsem už jel podle GPS v mobilu. Našel jsem kousek od penzionu pěknou restauraci spojenou s obchodem s uzeninami. Večeře a pivko bylo dobré a v klima jsem docela odpočíval po náročné cestě. Ujel jsem 550km, celkem 1.025km.

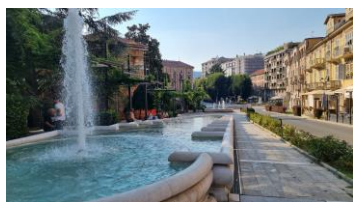
Další den jsem odpočíval, protože venku bylo strašné vedro. Našel jsem na mapě koupaliště v městečku asi 7km od penzionu, tak jsem si zabalil a odjel na koloběžce na toto místo. Neudělal jsem špatně, celé odpoledne jsem strávil u vody a ve vodě. Navečer jsem na zpáteční cestě zase zastavil v oblíbené restauraci, když jsem si dal nářez z jejich domácí udírny. Opět dobré pivo a klima, byl jsem spokojený.

Ráno jsem posnídal brzy, abych využil trochu ranního chladku. Přes Cremonu a Piacenzu jsem měl namířeno do dalšího historického sídla, Alexandrie. Ale pro velké vedro jsem už po cestě návštěvu v kamenném městě zavrhnul a raději jsem hledal místo, kde bych to přežil u vody. Našel jsem aquapark Bellavita poblíž Alexandrie, kousek od dálnice. Bohatě vybavení, množství různých bazénů a dobrý bufet.

To bylo dostačující pro příjemný pobyt před další jízdou do následujícího hotelu. Ten jsem měl rezervovaný v městě Acqui Terme, což jak napovídá, je lázeňské město. Hotel Valentino byl jeden z těch lepších a luxusnějších. Výlet koloběžkou do města začínal kousek od hotelu

historickou stavbou z dob Římanů Archi Romani a přes také historický most jsem dorazil do centra města. Krásné – zeleň, vodní kaskády a gejzíry. Škoda, že jsem nestihnul místní koupaliště. Navečer jsem dojel na hotel, dal si večeři a pivo a šel odpočívat. Ujel jsem 240km, celkem 1.255km.

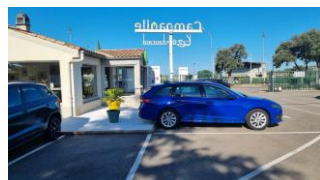
V pátek 19.7. po hotelové snídani jsem vyrazil na pobřeží Itálie, ale po okreskách a často velmi točivých a úzkých. Průjezdy

množstvím vesnic byly téměř všude 30 km/h. Ale moc pěkné. Nakonec jsem dojel na pobřeží Ligurského moře poblíž Savony. Už známou cestou po dálnicích s množstvím tunelů a mostů jsem dojel do Francie. Sjezdem z dálnice na dvojměstí Saint Raphael – Fréjus a už jsem byl u našeho hotelu. Vyložil jsem zavazadla a jel zaparkovat do podzemního parkoviště. Pak jsem se ubytoval a čekal na naši výpravu, která opět dorazila taxíkem z letiště Nice. Ujel jsem 280km, celkem 1.535km.

Ještě to odpoledne a večer byl program turnaje, když pořadatel se rozhodnul hrát v tomto roce jen dvojice. Asi z důvodu menšího hracího prostoru, ale především pro velký úspěch francouzské dvojice na Mistrovství světa 2022 v Praze, kdy získala nečekaný titul. Navíc pořadatel zařadil i turnaj singlů, takže to bude fyzicky velmi náročné, při tom vedru. Celkově v turnaji dvojic mužů jsme vyhráli (Milan Kučera, Zdeněk Kalous) po vítězství v semifinále 2:1 nad Slovenskem a ve finále 2:0 nad Maďarskem. V singlech mužů skončil Lukáš Tolar na 3.místě po porážce v semifinále s Maďarem a vítězstvím o 3.místo nad Francouzem. V ženách jsme vyhráli obě soutěže, singlu dominovala Aneta Fojtíková po 4 vítězstvích a 1 prohře, v dvojicích Aneta spolu s Kristýnou Plechatou a Adélou Blažkovou také zvítězily, v semifinále porazily Francouzsky a ve finále Slovenky. Navíc byli vyhlášeni nejlepšími hráči turnaje Zdeněk a Týna. Hlavně u mužů byl turnaj velmi dobrou prověrkou před listopadovým Mistrovstvím světa v Budapešti.

Po dohodě jsem ze Saint Raphael odjel už v pondělí ráno, zatímco ostatní členové výpravy odlétali v úterý. Velké vedro a únava. Když jsem naložil opět repre věci, odjel jsem na svoji zpáteční cestu. Dodatečně jsem si zarezervoval hotel COMPANILLE ve městě Bollene. Šikovný pokoj v hotelu kousek od dálnice po cestě přes Aix-en-Provence a Avignon. Ještě před ubytováním jsem zastavil ve městě a dal si oběd (KEBAB). Po zabydlení jsem vyrazil koloběžkou na směr k řece Rhône. Dojel jsem k nějaké vodní elektrárně, pak zpět na hotel. K večeri v hotelové restauraci jsem si dal studený nářez, k tomu pivo a odešel spát. Ujeto 250km, celkem 1.785km.

Z Bollene jsem odjel ráno po snídani a vybral jsem si trasu mimo dálnici. Měl jsem dost času a tak jízda po krásných silnicích podél řeky byla zábavná. Dost často jsem zastavoval, abych si prohlédl krajinu a řeku. Před Lyonem už jsem na tu dálnici najel, ale právě Lyonem vedla dálnice skrz město a byla dost plná. Pomalou jízdou jsem alespoň mohl trochu sledovat některé významné historické stavby. Po dálnici jsem pak dojel do města Belleville en Beaujolais a hned za sjezdem z dálnice jsem zastavil u hotelu GREET. Pokoj jsem měl v 1.patře balkonové řady. Jako obvykle, po zabydlení a odpočinku jsem jel na obhlídku města a okolí. Hlavně přístaviště s pobřežním parkem bylo pro mne to zajímavé. Po návratu na hotel jsem hledal restauraci na večeri a pivo. V okolí nic zajímavého, nakonec jsem kousek od hotelu objevil nový L'Instant Grill. Povečeřel jsem dobrý grilovaný špíz a i pivo měli velmi dobré. Ujeto 230km, celkem 2.015km.

Na dopoledne 24.7. jsem si naplánoval prohlídku nového supermarketu BRICO (něco jako OBI). Prošel jsem rozsáhlé regály, ale nic jsem si nevybral, vše tak jako u nás, nic zvláštního. Pak jsem zase najel na dálnici a kolem Dijonu a Nancy jsem dojel k dalšímu milníku mé cesty. Mezitím jsem se zastavil u zdymadla, kde se nám trochu topila Vendy v roce 2012 a také u hotelu F1 v městě Colmar, kde jsme v tom roce 2012 přespávali a obdivovali také velkou sochu Svobody jako předlohy takové sochy v New Yorku. Podle jména hotelu přímo u kanálu Canal de la Marne au Rhin – hotel se jmenoval Ecluse 34. Pokoj v přízemí, velmi dobrý hotel s dobrou restaurací (místo na večeri je nutno předem

rezervovat) a vnitřním bazénem s možností otevření do zahrady. Rezervoval jsem si pobyt na 2 noci, abych měl možnost důkladné prohlídky okolí kanálu. Ještě odpoledne a navečer jsem udělal první výlet na koloběžce. Kolem kanálu po cyklostezce do vesnice Steinbourg a zpátky k hotelu. Po delší cestě a v horkém počasí byla krátké osvěžení v bazénu velice příjemné. Musel jsem pospíchat, protože před podáváním večerí se bazén už zavíral. Dal jsem si grilované koleno, velmi dobré, měkké a velké. S 2 pivky jsem odpadnul na pokoj. Najel jsem 450km, celkem 2.465km.

Další den jsem dopoledne nejdříve jen odpočíval a po kávě jsem na koloběžce odjel po břehu kanálu směrem na Saverne. Obdivoval jsem každou loď na zdymadlech. Dojel jsem až do Saverne kolem krásného zámku až do přístaviště naproti tomu zámku. Zavzpomínal jsem na naši první plavbu v roce 2005 právě z tohoto přístavu. Pak jsem odjel ke zdymadlu, ve městě, kde jsme tenkrát za asistence množství diváků absolvovali proplavení našeho prvního zdymadla. I teď bylo na mostě zdymadla hodně lidí.

V centru města byly nějaké trhy, kde jsem po odsouhlasení z domova koupil čerstvou rebarboru. Protože ještě nebyl čas na oběd, odjel jsem dál po kanálu bez jídla. Trasu jsem neustále prodlužoval, jak se mi všude líbilo. Až jsem dojel pod Arzavillský lodní výtah. Tam jsem se pokochal najíždějícími hausbóty a jejich manévry při vplouvání a vyplouvání z vany toho výtahu. Vydal jsem se zpět do Saverne s touhou někde se najíst. Zprvce tam ty trhy už skončily a město bylo vylidněné, za druhé jsem trochu pozapomněl, že Francouzi po 14. hodině zavírají restaurace a otevírají až podvečer k večeři. Takže jsem trpěl hladem. Snad stojí za zmínku, že jsem chtěl navštívit Rozárium, ale když jsem k němu přijel, tak jsem ani nešel dovnitř. Bylo vidět, že je horké léto a v zahradách to trochu vypadalo jako na poušti. Zvadlé kytky i ostatní zeleň. Zajel jsem znovu do přístaviště, kde jsem objevil otevřený bufet, který mi nabídnul nějakou obloženou teplou bagetu s pivem, tak jsem byl spokojený. Po jídle jsem pokračoval zpět směrem k hotelu. Ještě jsem ale zastavil v malém městečku. Když ale jsem chtěl jet dál na moji základnu, koloběžka odmítla dál fungovat. Baterie po jízdě asi 34km byla úplně vybitá. A tak jsem musel pěšky, asi 4km až k hotelu. Unavený jsem zase využil osvěžení v hotelovém bazénu a potom jsem usnul na pokoji a málem zmeškal večeři v restauraci. Dal jsem si zase výživné jídlo – grilovaný steak na pepři, 2 piva a dost. Pokračoval jsem v podvečerním spánku až do rána.

Příjemná snídaně a potom už odjezd na poslední štaci, do městečka Veitshchheim v Německu poblíž Würzburgu. 300km (celkem 2.765km) bylo docela příjemných a tak jsem dojel k hotelu Weisses Lamm docela brzo. Ubytoval jsem se sice ve vedlejším objektu, ale ve velice příjemném pokoji. Auto jsem zaparkoval asi 200m od hotelu v jejich soukromém objektu. Po zabydlení jsem se vydal na objížďku města a okolí. Nejdříve do areálu krásného zámku, kde se připravovala slavnost Weinfest im Rokokogarten, kterou jsem chtěl navštívit večer. Pak na nábreží řeky Mohan, kde bylo přístaviště osobních lodí dopravujících do města Würzburg a zpět, ale už bylo pozdě na výlet tou lodí. Ale park podél řeky byl moc pěkný a hodně zajímavý. Plno atrakcí pro děti i dospělé, např. relaxační chodník napájený studenou vodou z potoka, další relaxační chodník

suchý s různými povrchy (písek, oblázky ..), trampolína zabudovaná v terénu,

šachové stolky, malé lezecké stěny apod. Využil jsem dobrého zahradního bufetu k pozdnímu obědu (bratburst, hranolky, pivo). Návrat na hotel na svoji kávu a potom zpět do zámeckého areálu. Zaujal jsem vhodné místo a ve stánku si koupil pivo, když hlavním nápojem podle názvu festivalu bylo víno. Ale nebyl jsem zdaleka sám. Brzy se to začalo plnit lidmi, někteří dokonce v krojích. Pak taky nějaký převlečený zámecký správce a také stylová muzika. Hráli a zpívali německé dechovky a obsluhující přinášeli víno a preclíky návštěvníkům. Dal jsem si v poklidu 2 piva a už po setmění jsem odešel zpět na pokoj.

Ráno za deště jsem šel na snídani, našťastí jen přes ulici. Pak jsem zabalil, odhlásil se z hotelu a odjel za stálého deště směr domov. Byla to ale po těch dlouhých horkých dnech příjemná změna, ochlazení a déšť. Odpoledne jsem dojel domů. Najel jsem 420km, celkově 3.185km. Celý výlet byl sice náročný, ale velmi krásný. Snad zase někdy...

FRANCIE 14.-27.7.2024										
				příjezd	zruš.zdarma	cena ub	čas cesty	km	Kč	km
14.07.2024	Chabařovice - Strážný - Sankt Gilgen, Rakousko	14.7.-16.7.2024 2 noci	Hotel-Garni Scherthaner	16:00-17:00	do 29.6. 24:00	5 160	9:00-17:00	451	1 105	
16.07.2024	Sankt Gilgen, Rakousko - Mantova, Itálie	16.7.-18.7.2024 2 noci	Zuccherò sui Baffi - Food Lovers B&B	17:00-18:00	do 8.7. 24:00	3 822	10:00-18:00	528	1 294	
18.07.2024	Montova, Itálie - Acqui Terme, Itálie	18.7.-19.7.2024 1 noc	Hotel Valentino	15:00-16:00	do 14.7. 24:00	2 707	10:00-15:00	230	564	
19.07.2024	Acqui Terme, Itálie - Saint Raphael, Francie		Hotel Le21	14:00-15:00	do 13.7. 24:00	12 000	9:00-13:00	271	664	
19.-22.7.2024	Saint Raphael - pobyt, turnaj	19.7.-22.7.2024 3 noci	Hotel Le21							
22.07.2024	Saint Raphael - Bollène	22.7.-23.7.2024 1 noc	CAMPANILLE BOLLENE HOTEL	14:00-16:00	do 22.7. 14:00	2 912	9:30-15:00	297	728	
23.07.2024	Bollène - Belleville	23.7.-24.7.2024 1 noc	greet hôtel Belleville en Beaujolais	17:00-18:00	do 22.7. 24:00	2 452	11:00-17:00	299	733	
24.07.2024	Belleville - Steinbourg (Saverne)	24.7.-26.7.2024 2 noci	Hotel Ecluse 34	14:00-21:00	do 22.7. 24:00	3 647	10:00-17:00	456	1 117	
26.07.2024	Steinbourg (Saverne) - Veitshöchheim	26.7.-27.7.2024 1 noc	Hotel Weisses Lamm	14:00-18:00	do 25.7. 24:00	2 513	11:00-16:00	300	735	
27.07.2024	Veitshöchheim - Chabařovice			16:00-17:00			10:00-16:00	428	1 049	
						35 213		3 260	7 987	
										43 200

Vlastimil Pabián, Chabařovice 20.11.2024